

ansført til Fordeel for, at man strax bør vedtage Finantsloven uden nogen Ændring. Hvad angaaer de Ændringsforslag, der ere stillede af den høitærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts (Madvig), da har han selv erklæret, at hans Tanke med at stille dem har været dermed at ville sætte i Forbindelse en Afsettelse af Sagens Behandling, idet han er gaaet ud fra den ganske vist rigtige Grundsaetning — saaledes forstaaer jeg ham — at det overhovedet maa ansees for lidet uskæppeligt, at Thingets enkelte Medlemmer fremkomme med Begjæring om Bevillinger, hvilket er en Sag, der væsentlig maa være overladt til Regjeringen. Men heraf er det en ligefrem Følge, at der ikke er den mindste Modsigelse mellem, at Thinget ved 2den Behandling paa Begjæring af det daværende høitærede Ministerium vedtog disse Bevillinger, og at det nu lader dem falde, og jeg mener tillige, at der er særdeles gode Grunde til, saaledes som Forholdene nu ere, ikke at udsætte Finantslovens Behandling. Naar det høitærede Ministerium, efter at have begjæret Landsthingets Understøttelse til at sætte de Bevillinger igjennem, hvormed der her har været Spørgsmaal, derefter har meent, — om jeg saa maa sige — paa Halvveit at burde forlade denne Sag og ikke længere søge Landsthingets Understøttelse i saa Henseende, da kan det dertil muligvis have havt gode Grunde — muligvis have disse Grunde været mindre gode, men det er en Sag, som jeg aldeles ikke skal undersøge, og som jeg ikke seer mig istand til fuldstændig at undersøge, da jeg ikke har Elementerne dertil; men der er jeg enig med min ærede Collega tilhøire (Behmann), at der ganske vist er Mange, som havde ventet, at, efterat Landsthingets Understøttelse en Gang var bleven begjært i denne Sag, vilde det høitærede Ministerium ikke have ladet det herse ved den stedfundne Afgjærelse, men vilde have foranlediget, at Sagen blev bragt i Fællesudvalg, for at Harmoni imellem Anskuelserne muligvis der kunde tilveiebringes. Der som en saadan Harmoni mellem Anskuelserne ikke kunde tilveiebringes, da ligger den Tanke ganske vist for, at der kunde fremkomme een Finantslov, som var vedtagen af Folkethinget, og en anden Finantslov, som var

vedtagen af Landsthinget. Ganske vist vilde det være i høieste Grad beklæggeligt, om noget Saadant nogensinde skulde indtræde, men vor Forsatning udelukker jo ikke Muligheden deraf. Der som noget Saadant skete, da er det jo vist, at der i vor Forsatning ikke indeholdes Noget, som berettiger til at påstaae, at den Finantslov, der var vedtagen af Folkethinget, skulde have Fortrinet fremfor den Finantslov, som var bleven vedtagen af Landsthinget; men som sagt, til denne Yderlighed har det høitærede Ministerium ikke villet lade det komme, men efter paa det første Trin af Sagen at have begjæret Landsthingets Understøttelse har det ikke senere villet forsøge, hvad der ad ordinær constitutionel Vej kunde opnaaes, nemlig ad den Dvereenkomsts Vej, som vor Forsatning anviser som den regelmæssige, gennem hvilken stidende Meninger skulde blive afgjorte. Som sagt, jeg skal ikke afgjøre, om der dertil kan være tilstrækkelige Grunde eller ikke. Jeg har kun villet constatere, at det høie Ministerium har foretrukket at talke af efter Folkethingets Votum, og dernæst tillige dette, at samtidig dermed har det ikke taget Finantslovsforslaget tilbage. Det har ikke afgivet den Erklæring, at det ikke ønskede, at dette Finantslovsforslag skulde ad regelmæssig Vej komme til enefte Behandling her i Landsthinget; det har heller ikke valgt den Vej, det kunde vælge, at søge det substitueret ved en Forlængelse af den tidligere foreløbige Bevillingslov; og naar det høie Ministerium ikke har gjort dette, men har valgt den Vej, det har valgt, saa forekommer det mig, at det har handlet fuldstændig rigtigt. Jeg antager, at det derved har villet lette og simplificere Forholdene for sine Eftermænd ved at bringe det dertil, at det nye tiltrædende Ministerium skulde være befriet for den Nødvendighed strax at kaste sig ind i en Finantslovs Forhandling her i Rigsdagen, der i mange Henseender maatte være besværlig for et nyt Ministerium, og at det derfor har villet skaffe det en særdisig Finantslov, og det dog saaledes, at det nye Ministerium ligeoverfor en Lov, til hvis Udarbejdelse det ikke havde medvirket, havde fuldstændigt frie Hænder, og navnlig ogsaa ligeoverfor de Spørgsmaal, der her er Tale om,